

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 32Ek/2204/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119449656
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Dubníček
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2019:6119449656.1

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnom konaní oprávneného: Intrum Slovakia s.r.o., IČO 35 831 154, Mýtna 48, 811 07 Bratislava, zast. JUDr. Ján Šoltés, advokát, IČO 37 927 795, Mýtna 48, 811 07 Bratislava, proti povinnému: F. N., I.. XX.XX.XXXX, G. Z. Y. XXX/XX, XXX XX N., o vymoženie 730,- eur s príslušenstvom, o návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie, takto

rozhodol:

- I. Súd návrh oprávneného na vykonanie exekúcie **z a m i e t a**.
- II. Oprávnenému nárok na náhradu trov exekučného konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 02.12.2019 domáhal od povinného vymoženiu pohľadávky oprávneného vo výške 730,- eur s príslušenstvom na základe exekučného titulu - rozsudok sp. zn. 15Csp/115/2016 zo dňa 15.06.2017, vydaný Okresným súdom Prešov, v spojení s uznesením sp. zn. 23Co/9/2019 zo dňa 28.03.2019, vydaným Krajským súdom Prešov; uznesením sp. zn. 15Csp/115/2016 zo dňa 03.07.2019, vydaným Okresným súdom Prešov a opravným uznesením sp. zn. 15Csp/115/2016 zo dňa 26.11.2018, vydaným Okresným súdom Prešov (ďalej len „exekučný titul“).
2. Podľa § 53 ods. 1 Exekučného poriadku, súd preskúma návrh na vykonanie exekúcie a jeho prílohy. Ak nie sú dôvody na zamietnutie návrhu na vykonanie exekúcie, súd do 15 dní od doručenia návrhu vydá poverenie na vykonanie exekúcie a upovedomí o tom oprávneného. Lehota podľa druhej vety neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 45 ods. 2 písm. c) a d) alebo ak má byť exekúcia vykonaná na podklade exekučného titulu, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou.
3. Podľa § 53 ods. 3 písm. a) Exekučného poriadku, súd návrh na vykonanie exekúcie zamietne, ak zistí rozpor návrhu alebo exekučného titulu s týmto zákonom.
4. Podľa § 53 ods. 4 prvá veta Exekučného poriadku, súd z dôvodov podľa odseku 3 návrh zamietne celkom alebo sčasti.
5. Podľa § 48 ods. 2 prvá veta Exekučného poriadku, exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nesplnil to, čo mu exekučný titul ukladá.
6. Podľa § 36 ods. 1 Exekučného poriadku, proti inému než tomu, kto je v exekučnom titule označený ako povinný, alebo v prospech iného než toho, kto je v exekučnom titule označený ako oprávnený, možno navrhnúť vykonať exekúciu, len ak sa preukázalo, že naňho prešla povinnosť alebo právo z exekučného titulu.
7. Pre označenie stavu, kedy je jedna strana subjektom práva a opačná procesná strana subjektom povinnosti, ktoré sú predmetom konania, sa užíva pojem vecná legitímácia. Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť účastníkom konania, ale vždy iba to, či účastníkom objektívne je alebo nie je. Vykonanie exekúcie teda prichádza do úvahy len proti tomu, kto je označený ako povinný v exekučnom titule (pasívna legitímácia), a iba v prospech toho, kto má podľa exekučného titulu právo na plnenie

(aktívna legitímácia). Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom oprávnenia vyplývajúceho z exekučného titulu (oprávnený), objektívne nie je nositeľom oprávnenia o ktoré v konaní ide a o nedostatok pasívnej vecnej legitímácie ide naopak vtedy, ak ten, o ktorom oprávnený tvrdí, že je nositeľom povinnosti vyplývajúcej z exekučného titulu (povinný), nie je nositeľom povinnosti, ktorá je predmetom konania. Skúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej alebo pasívnej, je preto imanentnou súčasťou exekučného konania, pričom súd vecnú legitímáciu skúma z úradnej povinnosti (ex offa), kde zistenie nedostatku vecnej legitímácie má za následok zamietnutie návrhu na vykonanie exekúcie.

8. V praxi však nemožno vylúčiť prechod povinnosti alebo práva z exekučného titulu na inú fyzickú alebo právnickú osobu. K prechodu dochádza univerzálnou sukcesiou (smrť fyzickej osoby, zánik právnickej osoby bez likvidácie s právnym nástupcom) a singulárnou sukcesiou, ktorá sa považuje za prevod práva alebo prevzatie povinnosti (postúpenie pohľadávky, prevzatie dlhu). Výlučne prechádza právo alebo povinnosť alebo sa prevádza právo či preberá povinnosť len z exekučného titulu. Vykonať exekúciu v prospech inej ako oprávnenej osoby z exekučného titulu alebo proti inej ako povinnej osobe z exekučného titulu je preto možné len vtedy, ak k prechodu alebo prevodu práva alebo povinnosti došlo po vydaní exekučného titulu.

9. Súd po preskúmaní návrhu na vykonanie exekúcie dospel k zisteniu, že exekučný titul, označuje oprávneného, ktorým je Intrum Slovakia s.r.o., IČO 35 831 154, Mýtňa 48, 811 07 Bratislava a povinného, ktorým je F. N., I.. XX.XX.XXXX, G. Z. Y. XXX/XX, XXX XX N..

10. Exekučné konanie, ktorého účelom je nútená realizácia vykonaná zásahom do absolútnych majetkových práv povinného uskutočňujúc sa za podmienok a predpokladov ustanovených procesnými predpismi, sa začína návrhom oprávneného na vykonanie exekúcie v tom prípade, ak povinný dobrovoľne nespĺnil to, čo mu exekučný titul ukladá. Nútený výkon práva v exekučnom konaní teda zásadne smeruje proti tomu účastníkovi konania, ktorému exekučný titul ukladá určitú povinnosť. Rovnaká zásada sa uplatňuje aj na strane oprávneného, keď návrh na vykonanie exekúcie je oprávnený podať ten, kto má právo dožadovať sa uspokojenia nároku priznaného mu exekučným titulom. Uvedené neplatí v tom prípade, ak došlo k platnému prevodu alebo prechodu práv a povinností za podmienky, že k prevodu alebo prechodu došlo po vzniku exekučného titulu. Poukazujúc na vyššie uvedené a na skutočnosť, že v exekučnom titule, je osobou povinnou F. N., I.. XX.XX.XXXX, G. Z. Y. XXX/XX, XXX XX N.y, súd dospel k záveru, že povinný F. N., I.. XX.XX.XXXX, G. Z. Y. XXX/XX, XXX XX N.F., ktorý je uvedený v návrhu na vykonanie exekúcie, nie je zaviazaný na splnenie povinnosti vyplývajúcej z exekučného titulu.

11. Keďže povinný nie je povinnou osobou z exekučného titulu, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a návrh oprávneného na vykonanie exekúcie podľa § 53 ods. 3 písm. a) Exekučného poriadku zamietol.

12. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

13. Podľa § 199b Exekučného poriadku, oprávnený a povinný v exekučnom konaní platia trovy, ktoré im v konaní vzniknú a trovy svojho zástupcu.

14. Podľa §199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

15. Podľa § 35 ods. 1 prvej vety Exekučného poriadku, do vydania poverenia na vykonanie exekúcie je účastníkom konania oprávnený.

16. K zamietnutiu návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie došlo v čase pred vydaním poverenia na vykonanie exekúcie, keď účastníkom exekučného konania je iba oprávnený, pričom samotný oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie s vadou, pre ktorú súd nemohol pokračovať v exekučnom konaní a vydať poverenie na vykonanie exekúcie. Na základe uvedeného súd oprávnenému nárok na náhradu trov exekučného konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.